

РЕЗУЛЬТАТИВНІСТЬ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ В ПУБЛІЧНОМУ АДМІНІСТРУВАННІ

***АЛЕКСАНДРОВА Н.С., КОРХ Г.О.* , СТУДЕНТИ,
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМ. П. ВАСИЛЕНКА***

Ефективність управління – це результат, зіставлений із затратами на його досягнення, включаючи не лише прямі витрати на систему управління, а й витрати на реалізацію управлінських рішень.

Критерії ефективності становлять собою ознаки, сторони, прояви управління, аналізуючи які можна визначати рівень і якість управління, його відповідність потребам та інтересам суспільства. Соціальна ефективність державного управління розкриває результати функціонування системи, тобто сукупності суб'єкта і об'єктів державного управління, має комплексний характер. Розрізняють три основних поняття ефективності державного управління [1]:

- загальну соціальну ефективність державного управління;
- ефективність організації і функціонування суб'єктів державного управління;
- ефективність діяльності управлінських органів і посадових осіб.

Критерії загальної соціальної ефективності державного управління — це ті, які дають можливість бачити і, бажано, вимірювати досягнутий через державне управління рівень задоволення назрілих потреб, інтересів і цілей суспільства, окремої соціальної групи, конкретної особи. На їх основі можна визначити найголовніше: зв'язок державного управління і суспільства.

До критеріїв загальної соціальної ефективності державного управління можна віднести [2]:

- рівень продуктивності праці, співвіднесений зі світовими параметрами за її відповідними видами;
- темпи і масштаби приросту національного багатства;

* Науковий керівник – Подольська О.В., к.е.н., доцент

— рівень життя населення порівняно зі стандартами розвинутих країн;

— впорядкованість, безпеку, сталість та надійність суспільних відносин, їх відтворення з наростаючим позитивним результатом.

Група критеріїв спеціальної соціальної ефективності державного управління, розкривають і характеризують якість (рівень) всієї сукупності органів державної влади і місцевого самоврядування в єдності їх цілепокладання, організації і функціонування. До них віднесено [3]:

1. Цілеорієнтованість організації і функціонування державно-управлінської системи, її великих підсистем та інших організаційних структур, що визначається через ступінь відповідності їх управлінських впливів цілям, які об'єктивно випливають з їх місця і ролі в суспільстві. Це дає змогу виключати дублювання, паралелізм як у діяльності самих органів державної влади, так і в розподілі повноважень між ними та органами місцевого самоврядування, а також виявляти ділянки суспільної життєдіяльності, що залишилися поза необхідними управлінськими впливами.

2. Витрати часу на вирішення управлінських питань і здійснення управлінських операцій.

3. Функціонування державно-управлінської системи, її підсистем та інших організаційних структур (реальна практика управлінської поведінки конкретних посадових осіб).

4. Складність організації суб'єкта державного управління, його підсистем і ланок. Складність оргструктури впливає на її внутрішню життєдіяльність (реалізацію внутрішніх функцій) і формування управлінських дій (здійснення зовнішніх функцій).

5. Витрати на утримання і забезпечення функціонування державно-управлінської системи (економічні, соціальні, технічні, кадрові та ін.), її підсистем та інших організаційних структур. При їх аналізі й оцінюванні слід враховувати взаємозалежність між вартістю управління і соціальними результатами діяльності керованих об'єктів.

В оцінці ефективності державного управління важлива роль належить критеріям конкретної соціальної ефективності діяльності кожного управлінського органу (органу державної влади чи органу місцевого самоврядування) і посадової особи, кожного одиничного управлінського рішення, дії, впливу.

Критерії соціальної ефективності є [4]:

1. Ступінь відповідності напрямів, змісту і результатів управлінської діяльності органів і посадових осіб тим її параметрам, які відображені у правовому статусі органу й окремої посади.

2. Законність рішень і дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування, а також їх посадових осіб.

3. Реальність управлінських впливів (має забезпечувати цілеорієнтацію, організацію і нормативне регулювання керованими об'єктами).

4. Зміст управлінських актів (рішень, вчинків, дій і т. д.) з погляду відображення в них запитів і потреб людей, спрямованості на їх добробут і розвиток.

5. Характер й обсяг взаємозв'язків відповідних органів державної влади чи органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб з громадянами, їх об'єднаннями і колективами (показує рівень демократизму управлінської діяльності).

6. Міра забезпечення в рішеннях і діях органу і його посадових осіб престижу держави.

7. Правдивість і доцільність управлінської інформації, яка видається органами та їх посадовими особами.

8. Моральний критерій (полягає в морально-ідеологічному впливі управлінської діяльності на «зовнішню» середовище).

Оцінку публічного адміністрування дають різні суспільні інститути: громадяни, сім'я, трудові колективи, громадські об'єднання, державні структури [5]. Оцінка результативності публічного адміністрування є досить важким завданням через складність вимірювання по-перше, результатів діяльності, які, як було вже зазначено вище, мають місце на державному рівні, на рівні діяльності окремого органу публічного адміністрування та як результат виконання своїх обов'язків окремими державними службовцями.

Література.

1. Кудрявцева Н.С., Деркачова А.А. Ефективність діяльності публічних адміністрацій в Україні *Матеріали II Всеукраїнської конференції «Актуальні питання сучасної економічної науки»* (м. Полтава, 4 грудня 2019р.) – Полтава, 2019.

2. Подольська О.В., Харчевнікова Л.С., Дьякова К.В. Види ефективності у публічному адмініструванні та критерії їх оцінювання *Вісник Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка: Економічні науки*. Випуск 206 – Харків: ХНТУСГ. – 2019. – С. 282-289.

3. Подольська О.В., Богомолова К.С., Краля В.Г. Публічне адміністрування та процес прийняття управлінських рішень / *Вісник*

Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка: Економічні науки. Випуск 188 – Харків: ХНТУСГ. – 2017. – С. 66-74.

4. 1. Дзюндзюк В. Б. Ефективність діяльності публічних організацій : [монографія] – Х. : Магістр, 2008. – 236 с.

5. Грицяк А. І. Публічне управління в Україні: становлення за європейськими стандартами [Електронний ресурс] Режим доступу : [http://www.dbuapa.dp.ua/zbirnik/2014-02\(12\)/22.pdf](http://www.dbuapa.dp.ua/zbirnik/2014-02(12)/22.pdf). (дата звернення 24.03.2021).

THEORETICAL FUNDAMENTALS OF GRAINGROWING TECHNOLOGIES

***VOLCHENKO A., DUZKRIATCHENKO V.,
POSTGRADUATE STUDENTS
KHARKIV NATIONAL TECHNICAL UNIVERSITY
OF AGRICULTURE NAMED AFTER PETRO VASYLENKO***

The role of transport in agricultural production is so great that the problem of the impact of road transport can be partially solved as a result of the application of new methods of organizing the harvesting campaign. Road transport plays the role of a link in the technological chain of agricultural production, provides material flows of various products at all stages of its production, road transport is an integrator of production activities of enterprises that produce, process and service agricultural products [1]

The development of production in agriculture is impossible without the market of agricultural products, which works as efficiently as possible. The grain market has features related to the quality properties of grain. The ability to store grain for a long time without losing its physical properties allows farmers to eventually sell available quantities. By increasing the level of intensification of agricultural production, producers create potential conditions for increasing production and improving the efficiency of their activities [2]. This factor allows to create growth of production due to qualitative improvement of factors of production - labor resources, technologies, means of production.

Growing grain is one of the main branches of agriculture, which is a complex and labor-intensive production. Mechanization of grain production simplifies and reduces the physical load on agricultural workers, especially during the harvesting campaign [3]. Grain harvesting is the main and primary activity in grain production. The timing of the harvesting